

Також в зоні діяльності Кримської митниці виявлено та затримано партію товарів, які мають ознаки контрафактності. Йдеться про 190 костюмів з торговельною маркою “Adidas”, затриманих у Євпаторійському морському порту, а також близько 440 пар спортивного взуття торговельних марок “Adidas” та “Nike”, виявлених під час оформлення вантажу гуманітарної допомоги у м. Сімферополі.

Крім цього, Київською регіональною митницею 13.02.2012 зупинено партію фальсифікованих парфумів у кількості близько 10 тисяч флаконів, які порушують права на торговельну марку HUGO BOSS. Порушення припинено шляхом укладання угоди між юридичними представниками правласників та імпортером про знищення цієї продукції.

Протидія контрафакту є запорукою міжнародного авторитету країни щодо захисту прав інтелектуальної власності на підставі приєднання України до СОТ та, відповідно, до Угоди про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності.

З огляду на наведені факти порушень митних правил та деяких способів боротьби з ними, можна зробити висновок, що процедури митного контролю потребують пильної уваги державних органів. Оскільки одним із принципів митної політики держави є принцип превентивності, митно-тарифні відносини початково мають бути побудовані максимально ефективно, щоб суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності якомога менше хотілося їх порушувати, а контроль за переміщенням товарів через митний кордон враховував би інтереси не лише наповнення бюджету та виконання адміністративних заходів, а також усіх інших учасників зовнішніх взаємовідносин.

Можливо, частково це буде реалізовано завдяки новаціям Митного кодексу України, який набрав чинності з 01.06.2012 р. Зокрема, передбачено зміни у деяких видах митних правопорушень, систематизацію та кваліфікуючі ознаки відповідальності за це, застосування різних санкцій; оновлено та уточнено склади порушень митних правил; впроваджено нові поняття у митній сфері – компроміс у справах про порушення митних правил, мирова угода, докази у справах про порушення митних правил; розширено перелік осіб, які беруть участь у провадженні в справах про порушення митних правил (до категорії цих осіб віднесено власників товарів та транспортних засобів (зацікавлені особи), представника митного органу); посилено методи документального контролю у митній справі тощо.

Література:

1. Митний кодекс України від 13.03.2012 № 4495 – IV : [Електронний ресурс] / Доступно з: www.zakon.rada.gov.ua.
2. Офіційний сайт Державної митної служби країни / www.customs.gov.ua
3. Постанова Кабінету Міністрів України – Про внесення змін до Порядку здійснення попереднього документального контролю в пунктах пропуску через державний кордон України” від 21.05.2012 № 449 : [Електронний ресурс] / Доступно з: www.zakon.rada.gov.ua.
4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності : Закон України від 15.11.2011 № 4025-VI Документ 4025-17, чинний, остання версія - Редакція від 01.06.2012, підстава 4495-17 [Електронний ресурс] / Доступно з: www.zakon.rada.gov.ua.
5. Спеціалізований сайт, присвячений питанням зовнішньоекономічної діяльності / www.mdoffice.com.ua
6. Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності Документ 981_018, остання версія - Прийняття від 15.04.1994 [Електронний ресурс] / Доступно з: www.zakon.rada.gov.ua.

Троц І. В.

*аспірант кафедри обліку і аудиту
Хмельницького національного університету
м. Хмельницький, Україна*

ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВА

Сучасні динамічні умови розвитку економіки диктують підприємствам досить жорсткі умови господарювання, у зв'язку з чим підприємства та організації вимушені швидко реагувати та пристосовуватись до кардинальних змін зовнішнього середовища з метою збереження своїх конкурентних позицій, проведення подальшої успішної діяльності та одержання прибутку. В протилежному випадку – зростання заборгованості, неплатоспроможність, збитковість результатів діяльності підприємства призводять в кінцевому результаті до його банкрутства.

Проблема банкрутства підприємства завжди була і залишається актуальною та постає особливо гостро у кризових умовах розвитку економіки.

Актуальність теми також засвідчує досить значний доробок вчених та науковців, що досліджували питання банкрутства підприємства, серед них: О.О. Терещенко, І.А. Бланк, А.М. Шпангрет, А.В. Череп, О.М. Скібіцький та багато інших. Однак не вирішеним на сьогодні залишається питання подолання або недопущення до банкрутства підприємства, тобто шляхів вирішення цієї проблеми. У зв'язку з цим, метою дослідження є визначення основних шляхів та напрямів подолання банкрутства підприємства.

В ринкових умовах господарювання, а особливо в кризових умовах розвитку, дуже багато підприємств знаходяться під загрозою банкрутства. Причин, факторів та чинників, що провокують банкрутство є безліч, однак найбільш вагомою причиною, що призводить підприємство до критичного рівня розвитку є, на нашу думку, його неготовність, тобто невідповідність керівництва та менеджменту організації до такого розвитку подій.

Як відзначає Роберт Хіт [5], якщо керівники та менеджери організації бажають уникнути криз та досягти скорочення ризиків, то вони повинні бути готовими до будь-яких кризових ситуацій. Ця готовність досягається за допомогою посилення реакції та відновлювальних систем. Завданням такої підготовки є обмеження загрози, а також поліпшення ситуацій задля більш ефективного функціонування [5, с.114].

Аналіз останніх досліджень та розробок [1-5] дав змогу визначити та згрупувати основні шляхи подолання та недопущення до банкрутства підприємства (рис.1).

Рис.1. – Шляхи подолання банкрутства підприємства
[авторська розробка].

Таким чином, з рис. 1 видно, що шляхи подолання банкрутства на будь-якому підприємстві включають в себе використання наступних напрямів:

1). Попередження банкрутства – передбачає застосування комплексної системи прогнозування та визначення ймовірності банкрутства підприємства, яка у свою чергу передбачатиме:

- постійний моніторинг фінансово-господарської діяльності підприємства та середовища здійснення його діяльності (на мікро- та макрорівні) – визначення основних ендогенних та екзогенних факторів, що можуть спровокувати виникнення банкрутства (іншими словами виявлення всіх потенційних загроз);

- проведення діагностики ймовірності банкрутства підприємства, а саме, виявлення негативних тенденцій розвитку, критичних відхилень (експрес-діагностика, фундаментальна діагностика);

- запровадження на підприємстві системи раннього попередження та реагування, завдання якої полягатиме у своєчасному інформуванні керівництва про потенційні загрози та ризики [3, с.52];

- використання основних вітчизняних та зарубіжних методик прогнозування ймовірності банкрутства підприємства (дискримінаційний аналіз, експертна оцінка, SWOT-аналіз)

- запровадження на підприємстві прогнозування, як основного елемента визначення можливих кількісних і якісних змін стану підприємства (рівня розвитку в цілому, окремих напрямів діяльності) в майбутньому, а також альтернативних способів досягнення очікуваного стану [1, с.159];

- використання на підприємстві стратегічного планування, яке забезпечує конкретизацію його стратегії (базової стратегії як генерального напрямку розвитку) і досягнення сформульованих цілей на основі використання наявних переваг і створення нових.

2). Запобігання банкрутству – передбачає здійснення комплексу заходів, що підвищують рівень діяльності підприємства та його шанси на «виживання» в кризових умовах розвитку, а також сприяють недопущенню до критичного стану діяльності підприємства, і як наслідку до банкрутства, шляхом:

- забезпечення економічної безпеки підприємства з метою гарантування його стабільного і максимально ефективного функціонування та перспективу розвитку;

- запровадження та систематичне проведення контролінгу на підприємстві, як спеціальної та саморегулюючої системи методів та інструментів функціональної підтримки менеджменту через інформаційне забезпечення, планування, координацію, контроль та внутрішній консалтинг.

- здійснення антикризового управління, що передбачає використання арсеналу управлінських рішень для фінансової стабілізації діяльності підприємства у динамічних умовах сучасності.

- створення на підприємстві своєрідного механізму управління ризиками – ризик-менеджменту, що включає ідентифікацію ризиків, планування заходів щодо зменшення ризиків, моніторинг ризиків і контроль виконання заходів з їх зменшення, аналіз ефективності реалізованих заходів та накопичення досвіду [4].

- здійснення реінжинірингу, який базується на використанні сучасних інформаційних технологій для досягнення нових ділових цілей та передбачає докорінну перебудову ділових процесів для досягнення радикального поліпшення діяльності підприємства [2, с.40].

3). Подолання банкрутства – передбачає активізацію всіх можливих способів та заходів недопущення ліквідації підприємства мобілізуючи всі наявні сили та ресурси, шляхом:

- проведення фінансової санації або фінансового оздоровлення підприємства шляхом послідовних взаємопов'язаних заходів фінансово-економічного, виробничо-технічного, організаційного, соціального характеру, спрямованих на виведення суб'єкта господарювання з кризи і відновлення або досягнення ним прибутковості та конкурентоспроможності.

- проведення реорганізації, тобто повної або часткової заміни власників корпоративних прав підприємства, зміни організаційно-правової форми організації бізнесу, ліквідації окремих структурних підрозділів або створення на базі одного підприємства кількох, наслідком чого є передача або прийняття його майна, коштів, прав та обов'язків правонаступником.

- здійснення реструктуризації, тобто зміни структури підприємства, а також його елементів, що передбачає вдосконалення системи управління, фінансово-економічної політики компанії, її операційної діяльності, системи маркетингу та збуту, управління персоналом.

- ліквідація – припинення діяльності суб'єкта підприємницької діяльності, визнаного арбітражним судом банкрутом, з метою здійснення заходів щодо задоволення визнаних судом вимог кредиторів шляхом продажу його майна.

Отже, превентивні заходи можуть забезпечити підприємство від банкрутства шляхом попереднього виявлення кризових умов розвитку та застосування всіх необхідних контрзаходів для стабілізації його стану та покращення умов подальшого розвитку.

Література:

1. Афанасьєв М.В. Економіка підприємства: навч.-метод. посіб. / М.В. Афанасьєв, А.Б. Гончаров – Х.: ВД "ІНЖЕК". – 2003. – 410 с.

2. Карпунь І.Н. Управління фінансовою санацією підприємства: Навч. посібник. – Львів: «Магнолія-2006», 2007. – 418 с.

3. Колісник М.К., Ільчук П.Г., Віблій П.І. Фінансова санація і антикризове управління підприємством: Навч. посібник – К.: Кондор, 2007. – 272 с.

4. Різник В. В. Ризик-менеджмент в управлінні проектами. [Електронний ресурс] / В. В. Різник // Економічний вісник університету. – 2011. – Вип. 17/1. – Режим доступу до журналу: http://www.nbuiv.gov.ua/portal/soc_gum/Evu/2011_17_1/Riznyk%20V.pdf

5. Хіт Роберт. Кризовий менеджмент для керівників. / Роберт Хіт; пер. з англ. Р.Л. Ткачук, С.М. Рябчук, Н.І. Мішеніна. – К.: Всеуито, Наук. думка, 2002. – 566 с. – (Серія «Усе про менеджмент»).